

GEWIKT EN GEWOGEN: TWEE JAAR DI RUPO I

Vandaag is het net twee jaar geleden dat de regering-Di Rupo de eed heeft afgelegd. Een reden tot juichen? **MARC HOOGHE** vergelijkt de prestaties van de Belgische regering met die van de buurlanden.

De deugd ligt in het midden

MARC HOOGHE

Wie? Politicoloog, verbonden aan de KU Leuven.

Wat? Het Belgische compromis-beleid doet het beter dan de extreme politieke opties in Nederland en Frankrijk.

Het is nuttig nog eens de kranten van twee jaar geleden te bekijken. In *De Standaard* van 6 december 2011 mochten heel wat auteurs hun licht laten schijnen over de nieuwe regering. De meesten onder hen waren gewoon opgelucht dat er eindelijk, na 541 dagen onderhandelingen, een regering was. Maar tegelijk was er ook een enorme scepsis: we zullen wel zien of Di Rupo er iets van terecht brengt. Twee jaar later is de belangrijkste verwezenlijking van de regering-Di Rupo allicht dat ze nog steeds bestaat. 'En toch beweegt ze nog altijd!', zou Galilei uitroepen. De regering heeft alle verwachtingen overtroffen, om de eenvoudige reden dat die verwachtingen extreem laag waren.

Het is bijzonder moeilijk als wetenschapper iets objectiefs te zeggen over het palmares van de regering-Di Rupo. De regeringspartijen blaken nu van zelfvertrouwen, en verdedigen vol vuur de verwezenlijkingen van de voorbije twee jaar. Alleen de SP.A lijkt vergeten te zijn dat ze deel uitmaakt van de federale regeringscoalitie. Maar tegelijk maken de oppositiepartijen met evenveel enthousiasme brandhout van alles wat Di Rupo heeft verwezenlijkt.

Nederland krimpt met 2 procent

Als we daar iets objectiever over willen oordelen, moeten we gaan vergelijken en kijken hoe andere landen het er hebben van afgebracht. In Nederland slaagt de regering-Rutte er niet in het begrotingstekort onder controle te brengen: ook in 2014 zal het ruim boven de 3 procent van het bnp blijven. De belangrijkste reden is dat de Nederlandse economie niet aantrekt: de binnenlandse vraag blijft hangen en dat betekent meteen ook dat de belastinginkomsten achterblijven. Rutte doet nochtans alles volgens het boekje van de hardleerse economen binnen de Europese Commissie. Onze noorderburen moeten vanaf 1 januari langer gaan werken en de pensioenleeftijd stijgt geleidelijk tot 67 jaar. Dat is nog iets anders dan de zeer geleidelijke brugpensioenstapjes die Di Rupo heeft genomen. De eindbalans is echter dat de Belgen veel minder geleden hebben dan de Nederlanders onder drastische besparingen in de overheid. Het resultaat van al die blinde besparingsijver is dat de Nederlandse economie de afgelopen twee jaar met 2 procent gekrompen is, terwijl de Belgische economie stabiel gebleven is.

We zouden het af en toe vergeten, maar Di Rupo is natuurlijk een socialist. We kunnen zijn prestaties dus ook vergelijken met die van een andere socialistische leider, François Hollande. Sinds Hollande in mei 2012 het roer heeft

Elio Di Rupo. © pn

Di Rupo I heeft alle verwachtingen overtroffen, om de eenvoudige reden dat die verwachtingen extreem laag waren

Mark Rutte. © novum

François Hollande. © pn

overgenomen, is het bij onze zuiderburen van kwaad naar erger gegaan. De werkloosheid is nog gestegen van 10 naar 11 procent. Hollande slaagt er niet in de economische crisis te bezweren, onder meer door zijn weifelende regeerstijl. Maar daarnaast houdt hij ook vast aan zeer traditionele socialistische recepten, die in het huidige geglobaliseerde klimaat niet echt aanslaan. Het vertrouwen in Hollande is nu zo diep gezonken dat hij zowat elk krediet bij de publieke opinie heeft verloren. Di Rupo daarentegen kan zich verheugen in langzaam stijgende waarderingscijfers.

Het is moeilijk hyper-enthousiast te zijn over deze regering. Daarvoor duurt het allemaal te lang, is de compromisvorming te moeilijk, de gezette stappen te klein. Het swingt niet echt. Maar net in die zeer geleidelijke beslissingen ligt ook de kracht van Di Rupo: hij laveert keurig tussen twee gevaarlijke klippen door. België vermijdt de hardvochtige besparingsdrijf van de Nederlanders, maar tegelijk moeten ook de heilige socialistische huisjes eraan geloven.

Di Rupo speelt het slim: officieel worden alle symbolen in stand gehouden, maar in werkelijkheid zien langdurig werklozen hun uitkering drastisch dalen en de index wordt ook flink uitgehold. De automatische indexering als symbool is er nog altijd, maar door allerlei kleine maatregelen komt er op het eind van de maand toch niet meer geld op uw bankrekening. Het is in het verleden al vaak gebleken: als je de vakbonden sociale besparingen wil laten slikken, dat kun je beter een socialist die besparingen laten aankondigen. Al die kleine ingrepen gaan inderdaad niet ver genoeg, en er zal de komende jaren nog een hele weg moeten worden afgelegd. Maar als je in de Eurostat-statistieken alle cijfers bij elkaar telt, is de enige conclusie dat België het de afgelopen twee jaren beter heeft gedaan dan de buurlanden.

Hoe zou het nog zijn met BHV?

Terugbladerend in de kranten van twee jaar geleden, vallen toch nog twee punten op. Ten eerste was er toen de aanhoudende kritiek op het slechte Nederlands van de premier. Hij heeft nog altijd geen talenknobbel, maar hij drukt zich nu toch op een aanvaardbare manier uit. Dehaene en Verhofstadt hebben Frans geleerd door premier te zijn, en dat mechanisme werkt blijkbaar ook in omgekeerde richting. Die inspanning van Di Rupo mag wel eens erkend worden: of je het nu eens bent met zijn beleid of niet.

Een tweede punt dat opvalt in de oude kranten is dat er heel veel aandacht uitging naar het 'probleem BHV'. Waarover ging dat ook alweer? Niemand die het zich nog herinnert. Of om het wat ernstiger uit te drukken: de voorbije twee jaar is de staatshervorming van de politieke agenda verdwenen en de aandacht gaat weer volop naar de economische thema's. Dat zal de komende vijf jaar niet anders zijn. Of zoals wijlen Wilfried Martens het zou uitdrukken: het eind van de tunnel is nog lang niet in zicht.

'Iemand die geen humor heeft, moet je niet au sérieux nemen.'

Enig relativiseringsvermogen is cruciaal voor **WILLEM VERMANDERE** (in 'Reyers laat' op Canvas).

